

קול רינה

חדשות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל

ברכות לחג הפסחא

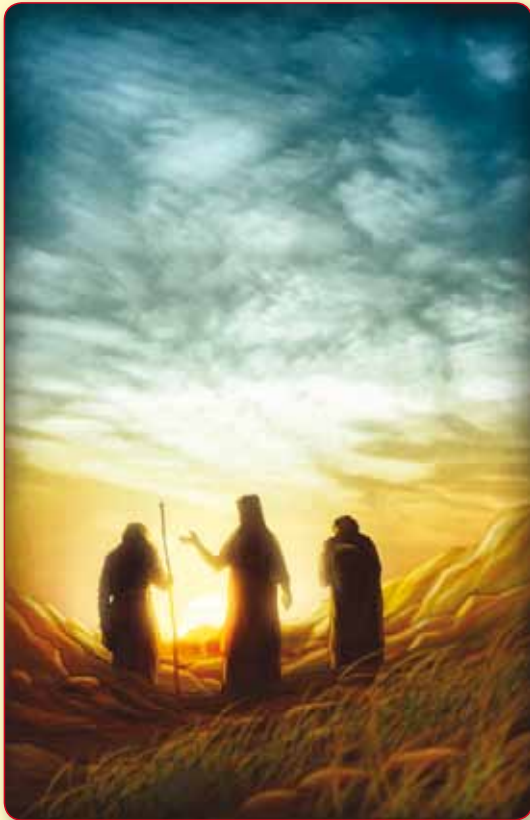
אחים ואחיות יקרים,

אנו מתכוננים שוב לחגוג את חג התחייה, חג נאמנותו של האלוהים להבטחת החיים והחיים בשפע. האם אנחנו מוכנים לאחר ארבעים ימי הצום? כמובן עלינו לשאול: מוכנים למה? ובכן, מוכנים לתת את העדות שלנו לשמחה הגדולה הפועמת בליבנו בזכות נאמנותו של האלוהים. האם אנחנו מוכנים שחיינו, ובמיוחד חיינו הקהילתיים יקרינו שמחה לכל עבר? זאת משימה לא קלה... ישנן סיבות טובות להיות עצובים, מדוכאים, לחוצים... זה אנושי! אולם תלמידי המשיח, כדוגמת השניים שהלכו בדרך לעמואס, נקראים לשים לב שהוא חי, שהוא בילע את המוות במותו והעניק חיים לשוכני שאול, שהוא צועד לצידנו ומפרש לנו את הכתובים ואף את העולם.

אחים ואחיות, בפנינו אתגרים רבים אולם נצא שוב אל העולם בשמחה הגדולה של התחייה. נחיה את השמחה בקרב משפחותינו וקהילותינו ונחלוק אותה עם שכינינו. כך נביא אור במקום חושך, אהבה במקום שנאה, סליחה במקום נקמה, תקווה במקום ייאוש.

מי ייתן ושמחה זו תהיה מושרשת בליבנו.

האב דויד - הממונה על הקהילות

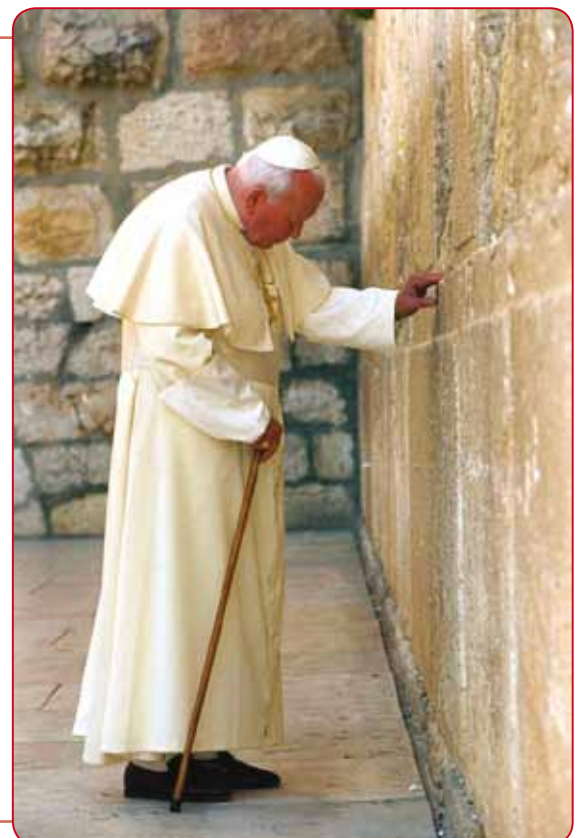

יוחנן פאולוס ה-2 - מבורך

ב-1 במאי, יום א הראשון לאחר חג הפסחא וישבו חוגגים את רחמי האלוהים, האפיפיור ברוך יכריז על האפיפיור יוחנן פאולוס ה-2 כמבורך. טטיאנה מקהילת חיפה כותבת כמה שורות לכבוד האפיפיור האהוב.

"הוא לימד אותנו כיצד לאהוב את כולם... כיצד לחיות ואפילו כיצד למות. העולם איבד סמכות מוסרית עצומה, מצפן מוסרי, כך התבטא הרב מיכאל שולדריך, (רבה הראשי של פולין, באפרייל 2005) בשעה שהאפיפיור יוחנן פאולוס ה-2 חזר לבית אביו שבשמיים. נשמתו של האפיפיור ממשיכה לחיות בזיכרון האנושי על כי השאיר מאחוריו מורשת רוחנית אדירה ועשירה. הוא הקדיש את חייו לאלוהים, משמעו לעם האלוהים אשר אותו אהב במלוא ליבו. עד רגעיו האחרונים חשב עלינו וכתב בצוואתו הרוחנית כברכה: "ברצוני להגיד לכם דבר אחד: האלוהים יגמול לכם כל טוב".

אנחנו מחכים בהתרגשות רבה לראשון במאי - היום בו יוכרו מבורך... יהי זכרו מקור ברכה עתה ותמיד.

”קְדוּשִׁים תִּהְיוּ פִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם” (ויקרא יט:2)

רבקה מקהילת ירושלים כתבה לנו אודות הקדושה במסורות היהודית והנוצרית.

פירושים שונים התייחסו ל-”קְדוּשִׁים תִּהְיוּ” כציווי התקדשות באמצעות הפרישות, ההימנעות מדברים אסורים. הרמב”ן (רבי משה בן נחמן) שואל אם כן, לשם מה צריך מצווה מיוחדת האוסרת דברים אלו, שכבר נאסרו על ידי מצוות אחרות בתורה? הרמב”ן מפרש את ”קְדוּשִׁים תִּהְיוּ” כמצווה לנהוג בקדושה דווקא בדברים המותרים לנו, להסתפק בפחות ממה שאנו יכולים לקחת, בכדי לא להיכנע לתאוה. נקודת מבט אחרת על קדושה ניתנת לנו, הן במסורת היהודית והן במסורת הנוצרית, על ידי אלו שמסרו את נפשם על קידוש ה'. מדובר באנשים, שברגע אחד עמדו מול הכרעה גורלית, ובחרו למסור את חייהם, וכך התקדשו באותו הרגע. פירוש יפה נוסף שעוזר להבין מה היא מצוות ”קְדוּשִׁים תִּהְיוּ” הינו של הרמח”ל (רב משה חיים לוצאטו), שאמר: ”עניין הקדושה כפול הוא, דהיינו תחילתו השתדלות וסופו מתנה”. האדם צריך לעשות מאמץ לחיות על פי הקדושה, להיות פנוי לבחור בקדושה ברגעים המכריעים. אולם, מי שמקדש אותו באמת הוא האלוהים, אשר נותן את מתנת הקדושה, ומקדש את עמו.

בסיפור הצעיר בבשורה ע”פ מתי (י”ט), ששמר את המצוות מנעוריו אבל לא הלך אחרי ישוע בגלל שלא היה מוכן לוותר על ”אוצרותיו”, אפשר לראות מי שמנסה לאחוז במצוות כזכות, במקום לקבלן כדרך שבו הוא מכין את עצמו למתנת הקדושה שרק האלוהים יכול לתת. בתקופה זו של הצום, עלינו לעשות מאמץ ”להיות קדושים” על ידי מעשי חסד, צום ותפילה. אך אלינו להבין שזו רק הכנה, שאין בכוחותינו לקדש את עצמנו, ושהאלוהים לבד הוא המקדש אותנו, הנותן לנו ללכת בעקבות בנו.

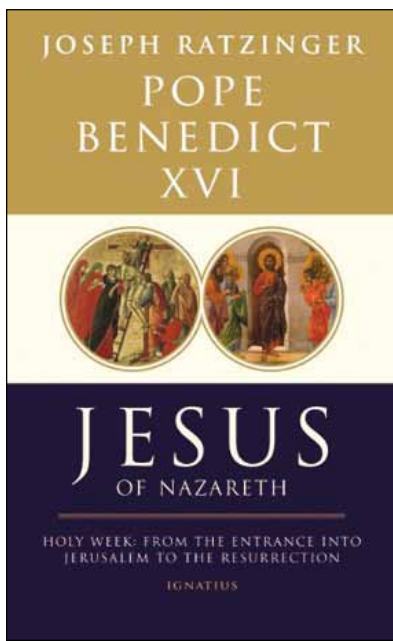
מהספר החדש של האפיפיור אודות הצליבה

מובא להלן תרגום לא רשמי של קטע חשוב מתוך ספרו החדש של האפיפיור ברוך (בנדיקטוס) ה-16 הן באחריות לצליבתו של ישוע. הספר יצא לאור במרץ 2011 ועורר תגובות חיוביות רבות בעולם היהודי.

”עלינו לשאול עתה: מי הם אלה אשר האשימו את ישוע? והתעקשו שיוצא להורג? יש לשים לב לתשובות השונות הניתנות לשאלה זו על ידי כל אחד מספרי הבשורה. על פי יוחנן, היו אלה ”היהודים” – פשוטו כמשמעו. אולם, יוחנן בקבילה זו אינו מצביע על העם היהודי ככלל – כפי שאולי יבין זאת הקורא העכשווי – והביטוי אינו ”גזעני” באופיו. ראשית, יוחנן הינו יהודי בעצמו מבחינה אתנית כפי שהיו גם ישוע וכל תלמידיו. הקהילה הנוצרית הקדומה רובה ככולה הייתה יהודית. בספר הבשורה על פי יוחנן למילה ”היהודים” משמעות מדויקת ומוגדרת היטב: המתתיחסת לאריסטוקרטיה של בית המקדש. מכאן איפה ניתן להסיק שחוג המאשימים את ישוע (אשר דוחקים למותו ואשר מוגדר בצורה מדויקת בספר הבשורה הרביעי) אליו כיוון יוחנן הינו האריסטוקרטיה של בית המקדש אולם ישנם מספר יוצאי דופן, כפי שניתן לראות במקרה של נקדימון (יוחנן ז: 50 – 52).

בספר הבשורה על פי מרקוס, חוג המאשימים מתרחב בהקשר המתאר שחרורו של אסיר לרגל חג הפסח (בר-אבא או ישוע). ההמון (אוכלוס בשפה היוונית) עולה לבמה ובוחר בבר-אבא. ה-”אוכלוס” במובנו הפשוט מצביע על המון העם, רבבות אדם. לעיתים המילה נושאת משמעות שלילית המצביעה על אספסוף. בכל מקרה, אין המילה מצביעה במכוון אל העם היהודי (...). ניתן להסיק כי ההמון בהקשר זה מורכב מתלמידי בר-אבא שגויסו על מנת להשיג את שחרורו. כמורד נגד מרות רומא, הוא יכל להסתמך על מספר לא מבוטל של תומכים. ובכן, תלמידי בר-אבא בלטו בשעה שתלמידי ישוע התחבאו מתוך פחד. כתוצאה מכך, קול העם, שעליו הושתת המשפט הרומי, מוצג כאן באופן חד צדדי. בתיאורו של מרקוס, נוסף ל-”היהודים” (כפי שמתאר אותם יוחנן, זאת אומרת חוג הכוהנים השלט), ישנו ”ההמון”, מעגל תומכיו של בר-אבא: כלומר אין המדובר בכל העם היהודי.

הרחבת מושג האוכלוס אצל מרקוס עם השלכות גורליות ניתן למצוא בתיאורו של מתי (כז:25) אשר משתמש בביטוי ”כל העם” ומייחס אליהם את הדרישה לצלוב את ישוע. אין ספק שמתו לא מדווח על עובדה היסטורית כאן: הכיצד ייתכן שכל העם נכח ברגע שמרימים את הקול על מנת לתמוך במות ישוע? נראה הגיוני שהמציאות ההיסטורית מתוארת על ידי יוחנן ועל ידי מרקוס. חוג המאשימים האמיתי הינו שלטונות בית המקדש באותה תקופה והצטרף אליהם בהקשר שחרור האסיר בפסח ”ההמון” של תומכי בר-אבא (...). כאשר, בתיאורו של מתי, ”כל העם” אומר: ”דָּמוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ” (כז:25), הנוצרי אמור לזכור שדמו של ישוע מדבר לשון שונה מדמו של הבל (אל העברים יב:24): הדם אינו זועק לנקמה ועונש; הדם מביא פיוס. הדם אינו נשפך נגד איש אלא נשפך בעד רבים, בעד כולם. ”כִּי הָפַל חֶטְאוֹ וּמַחְסְרֵי כְבוֹד אֱלֹהִים הִמָּה... הָאֱלֹהִים שָׁם אוֹתוֹ לְכַפֵּרָה בְּדָמוֹ” (אל הרומים ג:23, 25).

האחות הקטנה עליזה ז"ל

האחות עליזה ז"ל עם האחות אורה ז"ל שלידה היא קבורה בבית הקברות הפרנציסקאני בעין כרם

אחותנו עליזה, מהחברים הראשונים בקהילות, הלכה לעולמה בפברואר 2011. אנחנו מביאים כאן קטע מהספרו של האח יוחנן:

בשנת 1950 – ישראל הייתה מדינה בת שנתיים – זמן רב לפני שהמועצה האקונומית נתיקן בי שינתה את גישת הנצרות אל היהודים, לכן מי התעניין במדינה הקטנה הזאת? עליזה היא שביקשה מהאחות מדליין, מייסדת המסדר והאחות הראשית, שתרשה לה לנסוע לישראל ולחיות כאן. האחות מדליין הבינה והסכימה. ובכן בשנת 1950 האחות מדליין באה למזרח התיכון עם עוד מספר אחיות כדי לפתוח אחווה פה ושם, בעיקר בעיר העתיקה, בירושלים המזרחית

ובבית לחם, שהיו אז פָּאזור המצורף לירדן. אבל היא הביאה איתה גם את עליזה ועוד אחות ואמרה בלחש: וגם לישראל נגיע (...). סוף סוף בא האישור, עברנו לישראל ב-25 באוגוסט 1950.

אספר רק בכמה משפטים: עליזה עבדה בהתחלה כעובדת ניקיון בבית חולים. שם התיידדה עם חולים אחדים, ולא שכחה אותם לאחר מכן. למדה קרמיקה שהיה המקצוע שלה כל ימי חייה, עד לגיל 72. עם הזמן הייתה רשמית חברה באיגוד הארצי של הקרמיקאים (...)

אין צורך לומר שהיא אהבה את הארץ, את העם היהודי ואת השפה העברית. היא גם הייתה חברה נאמנה בקהילה העברית שלנו, מיומה הראשון. איך לא אזכיר כאן שהיא גם אהבה את הפסוק של ירמיהו "כְּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר פֶּן-אֶתֶם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל". היא כנראה הפנימה את המחשבה הזאת בחייה. – ואני מודה לאלוהים על עֲדוּתָהּ לְאֵהֲבָתוֹ.

קלייר ז"ל

קלייר בין ססיל ליוחנן

ב-30 בינואר, קלייר פריוקור הלכה לעולמה בגיל 85. קלייר הייתה נוכחות של שמחה, תפילה וידידות בקהילותינו בארץ ואנחנו מודים לאלוהים על כל המתנות אשר העניק לנו דרכה.

קלייר נולדה בצרפת ב-1926 למשפחה קתולית גדולה. בגיל צעיר היא החליטה להקדיש את חייה לאלוהים במסגרת הרוחניות של מסדר ציון. ב-1958, היא הגיעה לארץ כחברה בקבוצת "שלומנו" (Pax Nostra) וחייתה למשך שנים רבות בחיפה. שם היא עבדה בקרמיקה ובהוראה. רק לאחר בעיות בריאות ולעת זקנה היא עברה לירושלים והחלה לפקוד את הקהילה שם. היא הייתה נוכחות מאירת פנים אשר תחסר לקהילה... אולם אנו זוכים לעוד חברה בקהילתנו בשמיים, ושם היא תמשיך להתפלל עבורנו.

לקראת ימי הנוער במדריד

פעם בשנתיים, רבבות צעירים קתולים מרחבי העולם נפגשים במקום אחד על מנת: להעמיק את אמונתם, ללמוד יחד, להלל את האלוהים ולהיפגש עם האפיפיור. המפגש יתקיים במדריד, באוגוסט 2011. אצלנו ההכנות החלו בהרכבת קבוצה המתכוננת לנסיעה. האחראים על הקבוצה הינם האב אפולינרי, אחראי קהילת יפו, ובנדטו, מקהילת הנציגות. משתתפים בקבוצה צעירים בני 14 ועד 25 מקהילותינו: בירושלים, ביפו, בחיפה, בבאר שבע, בטבריה ובנצרת. בשלושת המפגשים שנערכו ביפו עד עתה, השתתפו כ-15 צעירים. אנחנו רואים בצעירים האלה את עתיד קהילותינו ומקווים שחווית המפגש במדריד תתרום להעמקת אמונתם, לזהותם הקתולית והישראלית ולדבקותם בתורתו של ישוע ושליחותו.

יעקב הצדיק והנציגות

בעקבות ההחלטה להכניס שוב את שמו של יעקב הצדיק לשם הרשמי של הנציגות, האב מיכאל רמו מסביר את הקשר בין הקהילות שלנו לבין יעקב הצדיק.

מאז ראשיתן, הקהילות הקתוליות הדוברות עברית נמצאות תחת חסותו של יעקב הצדיק. מי הוא הצדיק הזה?

הברית החדשה מכנה אותו "אח האדון" ומציגה אותו כאחת הדמויות הבולטות והמשפיעות בקהילה הנוצרית הראשונה. המסורת זוכרת אותו כבישוף הראשון בירושלים.

על פי ההיסטוריונים של הכנסייה הקדומה, יעקב (המיועד בתואר "הצדיק", הבישוף הראשון של ירושלים) היה מוכר בזכות חוכמתו ויראתו לשמיים. על פי אחד המקורות, יעקב בילה שעות ארוכות בתפילה בבית המקדש עד אשר ברכיו הפכו להיות קשות כברכיו של גמל. על פי המסורת, יעקב הצדיק מת על קידוש השם בשעה שבישר את האמונה במשיח נגד רצון השלטונות הדתיים.

השם "מפעל יעקב הצדיק" (הגוף אשר נוסד ב-1955 על מנת לשרת את הקתולים הדוברים עברית בישראל) רצה לשמר ולהדגיש את ההמשכיות בין הקהילה הנוצרית הראשונה שאופיינה במוצאה היהודי לבין הקהילות הדוברות עברית כיום. על פי עדותו של אוסביוס מקיסריה (מאבות הכנסייה במאה הרביעית, המקור החשוב ביותר אודות דברים אלה), כל חמישה עשר הבישופים הראשונים של ירושלים היו "מבני המילה". בנוסף אוסביוס מציין: "כָּל הַכְּנִסְיָה בְּיִרוּשָׁלַיִם הָיְתָה מְרַכֶּבֶת מִמַּאֲמִינִים יְהוּדִים".

חדשות מהכנסייה המקומית ומהכנסייה בעולם

האב גרגור עם המיטרה: ב-17 בינואר 2011, האב גרגור פבלובסקי, כוהן הקהילה הדוברת עברית ביפו, קיבל את המיטרה (לבוש ראש של בישוף) מידי ארכיבישוף לובלין מונסיניור יוסף זיצניסקי (שהלך לעולמו שבועות ספורים לאחר הטקס). הטקס שנערך ביום המוקדש ליחסים בין יהודים ונוצרים העניק תואר כבוד המכיר בעבודתו וחיו של האב גרגור. שוב מזל טוב!

סוף שבוע עם המשפחות הצעירות: בסוף שבוע ה-8 וה-9 באפריל, התקיים אירוע למשפחותינו, מפגש בטבריה. מטרת המפגש הייתה להתחיל לדון בנושא החינוך הנוצרי לילדינו ושאר האתגרים הניצבים בפנינו בשעה שאנו מגדלים את ילדינו בחברה הישראלית היהודית.

תרו בארץ הקודש: על פי הזמנת ההגמונים של ארץ הקודש והמסדר הכרמלי, כולם מוזמנים לבוא לתת כבוד ולהפיק תועלת משרידי תרו הקדושה מליזייה הנמצאים בארץ מה-14 במרץ ועד ה-31 במאי. השרידים יובאו לקהילות ולכנסיות השונות ברחבי הארץ על מנת לתת הזדמנות לכל החפץ בכך לבוא ולתת כבוד לקדושה המפורסמת, המכונה בחיבה "הפרח הקטן".

שמח!

חג פסחא

נציגות יעקב הצדיק לקתולים הדוברים עברית בישראל - הפטריארכיה הלטינית בירושלים

ת.ד. 581, ירושלים 91004

www.catholic.co.il

